I dag er det præcis 1.115 dage siden, der sidst var folketingsvalg.
Venstre gik frem - for første gang i 10 år - men danskerne valgte en anden regering. Dermed overtog andre for en tid det privilegium at stå i spidsen for Danmark.
Det var en trist aften.
Glæden over fremgang til Venstre blev overskygget af ærgrelsen over, at vi skulle aflevere nøglerne til regeringskontorerne.
For vi var i gang med noget stort.
Vi var i gang med et politik projekt, der handlede om meget mere end 'bare' at få Danmark gennem krisen.
Vi var i gang med et politisk projekt, der handlede om - og som fortsat handler om - Danmarks fremtid. Om at gøre Danmark friere. Om at gøre Danmark rigere. Om at gøre Danmark rimeligere.
Men - ved I hvad - heldigvis er der snart valg igen...
Inden vi mødes til det næste landsmøde, har valget været afholdt. Så lad os i dag, her i Herning, sættes os det fælles mål: Når vi mødes om et år, så har vi vundet nøglerne tilbage!
Hvis det lykkes - og for at få det til at lykkes - skal vi huske, hvad jeg sagde på valgnatten: "Pas på nøglerne - de er kun til låns!" For sådan vil det jo også være, hvis vi bliver dem betroet på ny. Det er demokratiets grundvilkår. Og det skaber en forpligtelse. En helt grundlæggende forpligtelse: Om ikke at sige ét før valget, for så at gøre det stik modsatte efter valget!
Så lad os i dag, her i Herning, give det fælles løfte: Det vil vi aldrig gøre!
Når jeg tænker på Danmark, på danskerne og på det, vi i fællesskab har opnået, bliver jeg i udgangspunktet glad, optimistisk - og, ja, stolt.
Her - et pænt stykke mod nord - har vi skabt et dejligt land. Det er ikke et perfekt land, men det er et af de bedste, der findes.
Danmark er et mulighedernes land.
Et land, hvor det ikke er indtægten, der afgør, om børnene kan få en uddannelse, eller om du får den bedste behandling hos lægen.
Hvor vi værner om vores ældre, passer på vores børn, og tager os af hinanden, hvis uheldet er ude.
Danmark er et velstående land.
Et land, der gennem generationer er blevet rigere og rigere, fordi vi har været dygtige, flittige og målrettede. Og hvor vi har brugt vores rigdom til at bygge nye muligheder oven på dem, vi allerede havde.
Danmark er et harmonisk land.
Et land, hvor vi tror på hinanden og deler værdier. Demokrati, frihed, frisind og ligeværd.
Vi løser vores egne konflikter med ord - ikke med våben. Men vi tør omvendt sige fra - også med våben i hånd - når man ude fra truer vores levevis og værdier.
Når mørke, middelalderlige kræfter gidsler og fordrejer en af verdens store religioner. Voldtager, terroriserer, halshugger og fordriver civile for at skabe et kalifat, hvorfra der kan føres terrorkrig mod Vesten. Så ser vi ikke passivt til. Vi ranker ryggen, løfter panden og giver vores jagerfly luft under vingerne.
For det er så langt fra det, vi er. Det er så langt fra alt det, vj står for!
Vi er stolte over vores land. Vi er stolte over det, vi har bygget op. Vi er stolte over at være en del af et stærkt fællesskab.
Men - for der er et men - ikke alt er fryd og gammen. Vi har meget at være tilfredse med, men vi må aldrig blive selvtilfredse. Vi kan ikke bare dvæle ved fortidens bedrifter. Vi er nødt til at gøre noget mere for at værne om det Danmark, vi kender!
For der er noget, der udfordrer, truer og vækker bekymring for fremtiden.
Jeg er bekymret for, om vi for fremtiden vil være et samfund, som bliver rigere og rigere - og som kan fortsætte med at tilbyde hinanden de muligheder, vi gør i dag.
Bekymret for, om vi også i fremtiden kan sikre, at vi danskere vil være blandt de mest velstillede og lykkelige i verden. Sikre at vores børns generation får de samme muligheder for et lige så mangfoldigt og rigt liv som den næste generation i Sverige, Storbritannien eller Tyskland.
Det bekymrer mig, at vi har små 800.000 danskere, der forsørges af det offentlige. Knap 800.000 danskere i den arbejdsdygtige alder. Og her tæller vi ikke studerende med.
Det er mange. Rigtig mange. Og det er flere, end i vores nabolande.
Det bekymrer mig, at vi har flere østeuropæiske arbejdere i Danmark, end vi har kontanthjælpsmodtagere, hvis eneste udfordring er, at de mangler et arbejde. For de arbejdsløse, der er i Danmark, burde være de første til at tage de ledige job, der er.
Og det bekymrer mig, at vækst og udvikling i Danmark centreres omkring hovedstaden og få andre større byer, mens store dele af landet går fra udvikling til afvikling. For det burde jo være sådan, at alle i Danmark - uanset hvor de bor - føler, at vores land er på vej frem - og ikke tilbage.

Det fortæller mig, at der er noget galt. Vi har simpelthen gjort det for svært for os selv. Også sværere end det behøver at være. Fordi vores skatter og afgifter er for høje. Fordi vores konkurrenceevne er for dårlig. Fordi det er billigere at producere i lande uden for Danmark - ikke kun i Kina, Indien og Polen - men ofte også i Sverige, Tyskland og flere andre af de lande, vi normalt sammenligner os med.
Vores skattetryk er altså for højt. Erhvervslivets byrder er for store. Og for mange danskere er gevinsten ved at gå på arbejde alt for lille.
Det er jo ikke nye udfordringer.
De har været kendt i en årrække. Ja, vi har bygget vores politiske arbejde op om at løse dem, fordi det er forudsætningen for, at vi kan udvikle det Danmark, vi ønsker.
Da jeg holdt min første ordinære landsmødetale som formand i 2009, talte jeg om "Den danske Drøm". Om ambitioner og drømme på Danmarks vegne. Om fortsat at være blandt de mest velstående. Have de bedste uddannelser. Det bedste sundhedsvæsen. Fastholde den tillid, harmoni og tolerance, Danmark er bygget på. Den sammenhængskraft, der gør os danskere til danskere - og Danmark til Danmark. Kort sagt - drømmen om, at Danmark til alle tider skal være et af de bedste lande i en verden.
Den drøm materialiserer sig ikke af sig selv. Det kræver hårdt og målrettet arbejde - også politisk arbejde. Derfor satte vi tempo på reformarbejdet med GenopretningsPakken og dagpengereformen. Senere fulgte opgøret med efterlønnen. Det var de første svære, store - men også nødvendige - skridt.
For reformerne udsprang af en erkendelse af, at der er behov for en ny realisme. En ny økonomisk realisme, som bunder i, at selv når krisen endelig slipper os helt, så kommer de gode tider ikke automatisk tilbage. Dertil er udfordringerne for store. Det kræver en indsats.
En indsats, som vi tog hul på, da vi var i regering. Som vi har bygget videre på i opposition, hvor vi har holdt regeringen på det økonomiske spor, vi lagde ud før valget. Så når nogen siger, at Danmark er tilbage på sporet, så har de jo helt ret. Det var jo os der lagde dem ud. Men vi er ikke i mål. Danmark er ikke i mål.
Jeg har de seneste år gjort det klart, at vi må holde op med at gøre det dyrere at være dansker og at tiden er løbet fra skatteomlægninger. Tiden er kommet til, at skatter og afgifter systematisk skal drives ned. Altså rigtigt ned.
Vi har slået fast, at der er brug for et udgiftsstop. Det betyder som I ved, at der er råd til det samme næste år som i år, men at én af verdens største offentlige sektorer ikke skal vokse sig større. Ikke fordi et udgiftsstop er et mål i sig selv. Men fordi vi hellere vil bruge de ekstra penge der hvert år er til rådighed på at skabe flere arbejdspladser og mere velstand ved at sænke skatter og afgifter. Og det er lige nu vigtigere, end at den offentlige sektor vokser sig endnu større.
Og vi har sagt, at Danmark har brug for en JobReform. En JobReform, der skal sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde!
Alt det her, har I hørt før. Der har været en - om man vil - blå tråd i vores politik. Uanset om vi er i regering eller i opposition. Og det vil være den blå tråd - den politiske plan - der skal tegne Danmark for fremtiden.
Vores politiske arbejde handler om Danmarks fremtid. Det handler om at sikre og bygge videre på de muligheder, vi har i dag.
Jeg ønsker et Danmark, hvor hver enkelt kan få øje på den værdi, man får for de penge, man betaler i skat.
Jeg bliver trist over, at dødeligheden for kræft er højere i Danmark end i Sverige og de øvrige nordiske lande. Sådan skal det ikke være.
Det støder mig, at hele bydele forvandler sig til parallelsamfund, hvor de værdier, som vores land bygger på, bliver tilsidesat og modarbejdet. Sådan skal det ikke være.
Og jeg bekymrer mig, når det for alt for mange danskere ikke kan betale sig at tage et arbejde - men bedre kan svare sig at leve på den indkomst, man får fra staten. Sådan skal det ikke være.
Så udfordrer det ikke længere kun den velfærd og de muligheder, vi alle sammen gerne vil have. Så udfordrer det selve sammenhængskraften i vores land.
Det vil jeg ikke være med til. Det er simpelthen ikke rimeligt overfor den store del af befolkningen, der hver morgen står op; tager af sted for at udføre dagens dont; kommer hjem; og gentager det hele dag efter dag efter dag. Det er ikke rimeligt
overfor dem. Det er ikke rimeligt, hvis værdien ved ikke at bidrage er større, end ved at bidrage!
Om under et år skal vi til valg.
Vi vil gå til valg på fem mærkesager. Fem mærkesager, som sætter mål, der ikke kan nås ved et snuptag eller ved en enkelt hurtig politisk beslutning. Men mærkesager, der skal forfølges i årene fremover.
Det er fem mærkesager, der skal være med til at sikre, at Danmark fortsat er blandt de bedste lande, der findes. Forudsætningen for, at mulighedernes samfund består. Og at vi danskere fortsat er blandt de mest privilegerede i verden.
1. For fremtiden skal det betale sig at arbejde

I dag bliver næsten 800.000 danskere i den arbejdsdygtige alder forsørget af det offentlige. Det er langt flere end i vores nabolande. Og det er et tal, der er for højt.

Der er over 300.000 danskere, som kun har en lille økonomisk gevinst ved at være i job. 46.000 har mindre end 1.000 kroner ud af at være i arbejde frem for på overførsel. Og omkring 17.000 har rent faktisk mere til rådighed ved at lade sig forsørge af det offentlige, end ved at arbejde.

Er man et kontanthjælpsægtepar over 30 år med et par børn, skal den ene finde et job til 35.000 kroner, hvis familien skal have bare 1.000 kroner mere til rådighed om måneden. Det svarer til, at man skal gå direkte fra kontanthjælp til et job, som eksempelvis apoteker, gymnasielærer eller journalist.

Det bekymrer mig.

For det første fordi næsten 800.000 danskere på offentlig forsørgelse er en væsentlig økonomisk byrde. For det andet fordi det har store menneskelige omkostninger at være placeret uden for det arbejdende fællesskab.

Det er ikke godt nok. Det kan gøres bedre. Det kan vi gøre bedre. Og retningen er klar: For fremtiden skal det kunne betale sig at arbejde.

Derfor vil det første skridt for Venstre i regeringen være:

- At indkalde Folketingets partier til forhandlinger om JobReform2015. En reform som skal bestå af to elementer: Dels et moderniseret kontanthjælpsloft. Og dels skattelettelser i bunden på arbejdsindkomst, så gevinsten ved at arbejde bliver større. En JobReform skal være forhandlet på plads, så den kan træde i kraft allerede i 2016.

2. For fremtiden skal vi have flere private arbejdspladser

Krisen har endnu ikke sluppet sit tag i Danmark. De nyeste tal viser, at dansk økonomi gik i minus i både 2012 og 2013. Og væksten i det første halvår af 2014 har været beskeden.

Og ser man endnu længere frem, vurderer OECD, at den danske vækst de næste 15 år blot rækker til en plads som sjette nederst blandt de 34 OECD-lande.

Det bekymrer mig.

Lav vækst betyder, at vi har færre penge til velfærd. Både den fælles velfærd, men også den nære velfærd hos den enkelte familie, hvor det at have lidt mere til sig selv - at kunne skifte det gamle køleskab ud med et nyt, at kunne give sine børn den mulighed at komme på efterskole eller måske at kunne skifte den gamle spand ud med en nyere bil - det betyder noget.

Lav vækst risikerer at svække tilliden til dansk økonomi. Det kan føre til højere renter til skade for danske familiers økonomi og danske virksomheders investeringslyst.

Kunne vi se frem til svenske vækstrater, ville alle danskere i arbejde tjene, hvad der svarer til næsten en ekstra månedsløn i 2030. Det kan vi bare ikke.

Det er ikke godt nok. Det kan gøres bedre. Det kan vi gøre bedre. Og retningen i klar: For fremtiden skal vi have flere private arbejdspladser i hele landet.

Og derfor siger jeg her i dag. Vinder Venstre valget, vil de første skridt for en regering være:

- at indføre et skatte- og byrdestop fra dag ét, så der ikke kommer nogen nye skatter og afgifter - og ingen nye økonomiske byrder.
- øjeblikkeligt at standse overimplementering af EU-regler, så danske særregler ikke sender arbejdspladser ud af landet.
- at gøre det nemmere for danske virksomheder ved højst at indføre ny erhvervsrettet lovgivning to dage om året, så de får mere fred fra os politikere og kan koncentrere sig om at producere, eksportere og skabe vækst.

3. For fremtiden skal Danmark åbnes mere for udlændinge, der kan og vil - men lukkes for dem, der ikke vil.

Hver eneste dag hører vi nye historier om konsekvenserne af dansk udlændingepolitik:

- Antallet af asylansøgere er på få år fordoblet, og i år vil antallet blive det højeste siden Nyrups tid.
- Antallet af familiesammenføringer er steget med 75 pct.
- Og regningen for lempelserne er 1 mia. kr. årligt.

Det bekymrer mig.

Vi har i forvejen for mange, der isolerer sig i parallelsamfund uden kontakt til det Danmark, som vi andre er en del af. Og hvor der nogle steder desværre hersker en modvilje mod vores værdier, som demokrati, ytrings- og religionsfrihed og ligestilling mod kønnene.

Der er for mange indvandrere, der ikke er en del af det arbejdende fællesskab. Det koster vores samfund 17 mia. kr. om året, at ikke-vestlige indvandrere er længere væk fra arbejdsmarkedet end vestlige indvandrere.

Det er ikke godt nok. Det kan gøres bedre. Det kan vi gøre bedre. Og retningen er klar: For fremtiden skal Danmark åbnes mere for dem, der kan og vil. Men lukkes for dem, der ikke vil bidrage til fællesskabet.

Derfor vil de første skridt for Venstre i regering være:

- At indkalde Folketingets partier med henblik på at indgå en aftale om en hel ny udlændingepolitik, der åbner døren mere for dem, der kan og vil. Men hvor døren smækkes hårdt i for dem, som ikke vil.
- At dæmme op for den ukontrollerede tilstrømning af asylansøgere ved at skærpe indsatsen mod menneskesmuglingens bagmænd og ved at styrke hjælpen i flygtningenes nærområder. Samt genvinde kontrollen med asylområdet, så Danmark ikke længere skal tiltrække asylansøgere, fordi de får særligt gode vilkår her.

4. For fremtiden skal vi være trygge i hjemmet og på gaden

Danmark er i udgangspunktet et trygt og sikkert land. Alligevel oplever vi alt for ofte, at utrygheden kommer helt ind på livet af folk.
Danske hjem er de næstmest udsatte for indbrud i hele Europa. Og antallet af udenlandske sigtede indbrudstyve er fordoblet på fa år.
Der er områder i Danmark, hvor myndigheder - altså politi og brandvæsen - ikke tør komme, fordi de bliver mødt med sten og trusler - og bliver drevet væk igen.
Vi har set en hård kerne af helt unge, der slår ind på en forkert løbebane alt for tidligt i livet. De begår grov kriminalitet, spekulerer i kriminel lavalder og trodser systemet, så systemet må give op.
Det bekymrer mig.
Kriminalitet har store personlige konsekvenser for både offer og forbryder. Og kriminalitet underminerer tilliden til det trygge fællesskab, vi alle ønsker at være en del af.
Det er ikke godt nok. Det kan gøres bedre. Det kan vi gøre bedre. Og retningen i klar: For fremtiden skal vi være trygge i hjemmet og på gaden.
Trygheden skal tilbage, og det kræver en langt mere håndfast indsats overfor bander og udenlandske kriminelle.
Det kræver også, at vi tager fat i de helt unge med konsekvens - men også med udstrakt hånd - så de på den ene side mærker at man står til ansvar for sine
handlinger, og på den anden side tilbydes en vej ud af den kriminelle løbebane og ind i det store fællesskab.
Derfor vil de første skridt for en Venstre-ledet regering være:

- at fremsætte lovforslag om en langt mere effektiv indsats overfor bander med bl.a. forhøjet straf for rocker- og bandekriminalitet.
- at gennemføre forhandlinger om etablering af et helt nyt system for de 12- til 17-årige kriminelle - herunder en ny ungdomsdomstol med særligt uddannet dommere og mulighed for særligt tilpassede sanktioner og en ny ungdomskriminalforsorg.
- fremlægge en tryghedspakke med fokus på endnu mere synligt politi dér hvor det betyder noget. På gader. Ved indbrud i private hjem. Og så vi mere hårdhændet kan gøre noget ved udenlandske røverbander.

5. For fremtiden skal vi gøre et godt sundhedsvæsen endnu bedre

Vi har et godt og velfungerende sundhedsvæsen. Godt, men langtfra perfekt. Selvom det er blevet bedre gennem de sidste ti år, venter patienterne fortsat omkring 50 dage på at blive opereret, når de er henvist fra lægen.
Efter operation venter alt for mange alt for længe på at komme i gang med genoptræning. Og hvis man kigger på et danmarkskort, så er ens chance for god og hurtig behandling langt større i visse dele af landet end i andre.
Det bekymrer mig.
Et velfungerende sundhedsvæsen er en hjørnesten i det velfærdssamfund, vi har opbygget gennem årtier, og derfor er ”godt” ikke ” godt nok”.
Og god og hurtig behandling - uanset postnummer og pengepung - har en direkte indflydelse på patienters og pårørendes livskvalitet.
Det er ikke godt nok. Det kan gøres bedre. Det kan vi gøre bedre. Og retningen i klar: For fremtiden skal et godt sundhedsvæsen være endnu bedre.
Derfor vil vores første skridt være:

- Investere 1 ekstra milliard i sundhedsvæsenet. Fordi det er vigtigt. Også på trods af udgiftsstoppet.
- at få vedtaget et lovforslag, så ingen patienter tvinges til at vente mere end højst én måned på behandling.
- at igangsætte Kræftplan IV, der bl.a. skal sikre, at sundhedsvæsenet er gearet til kommende års udfordringer. Samt give kræftpatienter en patientansvarlig læge.
- og at iværksætte en grundig gennemgang af uforklarlige og uforsvarlige regionale forskelle i patienternes mulighed for god behandling. Og vi er parate til at gøre det der skal til for at komme de forskelle til livs.

Det er de fem mål, der er omdrejningspunktet for vores valgkamp. Og som bliver drivkraften og ambitionen for Venstre i regering.

1. For fremtiden skal det betale sig at arbejde
2. For fremtiden skal vi have flere private arbejdspladser
3. For fremtiden skal Danmark åbnes mere for udlændinge, der kan og vil - men lukkes for dem, der ikke vil
4. For fremtiden skal vi være trygge i hjemmet og på gaden
5. For fremtiden skal vi gøre et godt sundhedsvæsen endnu bedre

Vores opgave frem til valget er at vinde danskernes opbakning til de fem mål. Det tror jeg ikke bliver svært. De fleste vil være enige. Men man når ikke sit mål ved at stå stille. Men udlever ikke sin drøm, hvis man ikke skriver den ned og handler på den, når man vågner. Der skal sættes handling bag.

Og det er jeg klar til! Det er vi klar til!

Jeg kan ikke love, hvor langt vi kommer. Men jeg kan love, at de første skridt, jeg har annonceret i dag - dem vil vi tage, hvis vi vinder valget.

Venstre far ikke magten alene, og derfor skal tempoet for, hvor hurtigt vi kan bevæge os, og hvor langt vi kan komme, afstemmes med andre.

Men jeg kan garantere, at vi ikke sætter en retning og et mål, for bagefter at dreje rundt på hælene og gå den modsatte vej.

Når jeg siger, at skatten skal ned, så kommer man ikke til at se, at den sættes op.

Når jeg siger, at det bedre skal kunne betale sig at arbejde, så vil man ikke se Venstre gøre det mere attraktivt at være på offentlig forsørgelse.

Når jeg siger, at det skal være lettere at drive virksomhed i Danmark, så vil vi ikke gøre det sværere.

For man skal kunne regne med Venstre. Vi siger ikke ét før valget, for så at gøre det stik modsatte bagefter!

Kære venner

Venstre er Danmarks Liberale Parti. DANMARKS liberale parti. Vi tager danskernes parti. Vi er danskernes parti.

Hos os er der plads til alle, som deler drømmen om at sikre Danmark for fremtiden. Og som deler drømmen om at gøre et godt Danmark endnu bedre.

Vi danskere er lykkelige for at være danskere. Vi har skabt et samfund, hvor vi kærer os om hinanden. Et trygt samfund, hvor vi giver hinanden muligheder og tager hånd om de svageste.

Hvis du mister jobbet eller bliver ramt af sygdom, så er Danmark ikke noget dårligt sted at være. Sådan er det i dag, og sådan kan og skal det også være i fremtiden. Vi kan gøre morgendagens Danmark endnu bedre. Hvis vi tør se udfordringerne i øjnene og tænke nyt.

Det gør vi i Venstre.

For i Venstre er vores livsindstilling grundlæggende for. Og ikke imod.

Vi er for nytænkning og fremskridt. Vi er for velstand og velfærd. Vi er for forandring - for at forbedre...

Vi er mere end noget andet for den enkelte dansker. Ham eller hende, der tager vare på sig selv og sine. Holder hjulene i gang.

Derfor skal nogle flere være med i det aktive arbejdsfællesskab. Derfor skal det kunne betale sig at arbejde.

Vi er for danske arbejdspladser. Arbejdspladser er selve forudsætningen for et godt liv, et godt samfund og den nære velfærd. Derfor skal vi gøre danske virksomheder bedre til at konkurrere.

Vi er for en kræftbehandling i absolut verdensklasse og et sundhedsvæsen, hvor ens helbredelse ikke afhænger af pengepung eller postnummer.

Vi er for en fremtidssikret udlændingepolitik, hvor vi tager vores del af ansvaret for planetens flygtninge og nødstedte. Og hvor vi siger til alle dem, der ikke er på flugt, men bare gerne vil til Danmark for at arbejde: ”I er velkomne, hvis I kan og vil bidrage. Men vi vil lukke Danmark for jer, der ikke vil”.

Vi er for en mere konsekvent retspolitik, der skal gøre os trygge i vores hjem og på gader og stræder. Hvor vi sætter ofret i centrum og slår konsekvent ned på kriminalitet. Og hvor vi anstrenger os meget mere for at få de unge væk fra kriminalitetens glidebane, før fremtiden skrider under fødderne på dem.

Hvis danskerne lader os få nøglerne tilbage, er det sådan, Venstre vil sikre, at Danmark fortsat er Danmark. Et af verdens bedste samfund. Ikke bare i dag. Ikke bare i morgen. Ikke bare til næste år. Men også for fremtiden.

I Venstre er vi for fremtiden